

Temats: Pilsētas ārtelpas plānošana

Re: CILVĒKTELPAS SKUBINĀŠANA

Cilvēktelpas skubināšanas jēdzienu dažādas sabiedrības interešu grupas var skaidrot no dažādiem skatu punktiem, un šī jēdziena skaidrojumu šobrīd ļaušu noprast katram pašam.

Iespējams, sadalot to CILVĒKS -TELPA- SKUBINĀŠANA un pievienojot klāt 8.februāra diskusijas galveno uzsaukumu PILSĒTAS ĀRTELPAŠ PLĀNOŠANA, jēdziens kļūst vieglāk atšifrējams, taču liek uzdot vairākus jautājumus mūsu pilsētas Rīgas kontekstā:

- Vai pilsētas telpa pieder cilvēkam?
- Kas ir cilvēks pilsētas telpā – lietotājs vai veidotājs?
- Kā skubināt cilvēku izmantot pilsētelpu?

Daudz labu „cilvēkpilsētas” piemēru min Guntis Stirna [RAKSTĀ](#) www.satori.lv un stāstīs par tiem arī diskusijā.

Mana pārliecība ir, ka pilsētas telpa ir cilvēka telpa – ikviena indivīda un sabiedrības kopumā. Es saku tev, ka mēs esam šī augošā mehānisma veidotāji un mums jāmacās izmantot savas priekšrocības un sajūst brīvību, ko tā dod.

Vai tu esi domājis svinēt savu dzimšanas dienu ar salātu bļodām un torti, piemēram, Vērmanes dārzā, Arkādijas parkā vai vienkārši blokmāju pagalmā?

Vai nav tā, ka pirmais jautājums, kuru uzdod, ir „Vai tas ir atļauts?”

Un tagad pajautā sev, vai pilsētas telpa pieder cilvēkam? Muļķīgi, bet savā apziņā esam pieņēmuši, ka tas, kas pieder mums, ir labprātīgi atdots kādam, kurš mums var noteikt, kas ir vai nav atļauts.

Tas vien pierāda, ka neesam apguvuši, cik daudz brīvības un identificēšanās sajūtas mums dotu pilsētelpas vispusīga izmantošana.

Par mūsu Rīgas neapgūto pilsētvidi, par to, kā varētu būt, ja būtu savādāk, savā [BLOGĀ](#) un diskusijā runās arhitekts Toms Kokins.

Un te atgriezīties pie jautājuma, par kuru ir mans stāsts „Cilvēktelpas skubināšana”.

Pagājušā gada rudenī Jauno arhitektu kustība pulcēja visdažādāko nozaru profesionāļus un lielākoties studentus uz [PUSDIENĀM PILS LAUKUMĀ](#). Pasākuma mērķis bija pievērsties arhitektūras un ainavarhitektūras sociālajām izpausmēm, kopīgi ieturot maltīti un daloties sajūtās par pilsētvides izmantošanu ārpus „tabu” zonām un visās sezonās.

Te precizēšu, ka Pils laukums pieder Rīgas pašvaldībai un to apsaimnieko aģentūra Rīgas dārzi un parki (drīzumā Rīgas meži). Tātad PUSDIENOŠANA paredzēta publiskā vietā, un tām brīvi var pievienoties ikviens.

Varbūt šodien PUSDIENOJAM
PILS LAUKUMĀ?

[Rīgas pašvaldības noteikumos sniegtie skaidrojumi](#) apliecina, ka paredzētās PUSDIENAS PILS LAUKUMĀ ir *publiskis pasākums publiskā vietā*. Jāpiemin, ka arī tava dzimšanas dienas ballīte būtu klasificējama kā tāds pats publiskis pasākums vai, atsaucoties uz likumu „[Par sapulcēm, gājieniem un piketiēm](#)”, tā varētu būt arī tavas ģimenes sapulce. *Publisku pasākumu* rīkošanai ir nepieciešams saskaņojums ar Rīgas domi, kā arī virkne dažādu dokumentu, to skaitā saskaņojums ar *publiskās vietas* īpašnieku. Taču manu lielāko izbrīnu PUSDIENOŠANAS skaņošanā izpelnījās *civiltiesiskās apdrošināšanas faktu apliecinošu dokumentu kopiju* nepieciešamība. Kā mani informēja Rīgas Domes jurists Aigars Ločmelis, tad šādas PUSDIENOŠANAS apdrošināšanas izmaksas varētu būt sākot no 40 Ls.

Tev precizēšu, ka nevalstisko organizāciju budžets lielākoties ir GAISS, ŪDENS un MOTIVĀCIJA padarīt pasauli labāku.

Es atsaucu savu iesniegumu Rīgas domei, bet turpināju lūgt viesus uz kopīgu PUSDIENOŠANU.

2011. gada 24. oktobra saulainajā pēcpusdienā man pievienojās vēl 40 cilvēku gatavi dalīties līdzpaņemtajos gardumos un iniciatīvās šādu PUSDIENOŠANU rīkot arvien biežāk!

Tā mēs sākam „Cilvēktelpas skubināšanu”.

Bet pārdomas par to, cik daudz šķēršļu jāpārkāpj, lai CILVĒKI varētu izmantot TELPU, nenonākot konfrontācijā ar varas instancēm, atstāšu diskusijai.

Ar cieņu,

Gunita Kuļikovska

”Cilvēktelpas skubinātāja”

Jauno arhitektu kustība